

ду лъ-Азизъ биде сваленъ отъ прѣстола а на мѣ-
стото му се възкачи Мурадъ V. Митхатъ и ре-
форматорската партия придоби властта. Нъ това
промѣнение не принесе на България никаква полза.
Въ началото на Юний Пловдивскій санджакъ пред-
ставляваше твърдѣ скръбно зрѣлище. «Който иска
да си прѣдстави какви сж били врѣмената на Хун-
нитѣ и Аваритѣ, той нека поглѣдне сега Тракия,»
писа Цариградскія Гръцки вѣстникъ «Неологосъ.»
Остатки отъ селянитѣ, най-много вдовици и сираци
сѣвсѣмъ безъ имотъ живѣехъ по горитѣ или между
развалинитѣ на своитѣ къщи и ядяхъ сурови кла-
сове, зеленчукъ и трѣва. Мнозина като робе прину-
дително работехъ на чифтлицитѣ на Турскитѣ бееве.
Башибозуцитѣ не прѣставахъ още да ходятъ по
страната, посѣщавахъ не изгорѣнитѣ села, правяхъ
насилие на женитѣ, отнасяхъ момичета и грабехъ
пари; Българскитѣ села въ Хасковско сега сѣвсѣмъ
се разсипахъ. Съ буйность запалвахъ проститѣ при-
врѣменни колиби на бѣдния народъ и прѣкопавахъ
развалинитѣ за да търсятъ иманье. А освѣнъ това
и правителството безъ да обръща внимание изисква-
ше старитѣ данъци! Въ полето около Пловдивъ лѣ-
жахъ мъртвитѣ тѣла непогребени, и на всѣкадѣ
отъ тѣхъ се развивахъ опасни миазми. Башибозу-
цитѣ и Черкезитѣ въ градоветѣ безъ никакво свѣ-
ненье продавахъ за ефтина цѣна краденъ добитѣкъ,
дрѣхи и женски украшения, па дори и дѣца; една
крава се продаваше 50—60 гроша, една ока сре-
бърни нанизы за 40—50 гроша. Въ Пловдивъ всич-
китѣ тъмници, ханища, хамами и магазини бѣхъ пъл-
ни »съ пленници» отъ заробенитѣ села, мъже,